

Zoektocht naar de échte Jezus (Jesjoea)

De christenen leven over het algemeen met voorstellingen over God en Jezus. Voorstellingen beantwoorden niet altijd aan de werkelijkheid, en daardoor ontstaat mythevorming. Ergo, de meeste christenen leven in een waanwereld, bezijden de werkelijkheid. Ook de joden leefden met voorstellingen van de niet-zichtbare God. Zij dachten o.a. dat Hij een soort groot-boekhouder was, die in de hemel dagelijks een boekhouding erop nahield van al het doen en laten der mensen op aarde. De debetzijde stond vol met kwade dingen, de creditzijde met goede. De Godheid zou alwetend en alomtegenwoordig zijn. Er zijn inderdaad Schriftgedeelten die in deze richting wijzen, zoals: Zijn ogen doorlopen immers de ganse aarde.

Aan de andere kant toont de Schrift dat de Godheid zichzelf terugtrekt en het aan ons mensen overlaat wat wij doen. Zo af en toe komt de Godheid even kijken hoe het ermee staat op aarde, zie: *Genesis 11:7 Kom aan, laat Ons nedervaren, en laat Ons hun spraak aldaar verwarren, opdat iegelijk de spraak zijns naasten niet hore.*

Genesis 18:20 Voorts zeide JHWH: Dewijl het geroep van Sodom en Gomorra groot is, en dewijl haar zonde zeer zwaar is,

21 Zal Ik nu afgaan en bezien, of zij naar hun geroep, dat tot Mij gekomen is, het uiterste gedaan hebben, en zo niet, Ik zal het weten.

22 Toen keerden die mannen het aangezicht van daar, en gingen naar Sodom; maar Abraham bleef nog staande voor het aangezicht van JHWH.

Hier is het géén Alwetende Godheid, en géén Alomtegenwoordige, maar een Godheid die erop uitgaat om de zaak eens in ogenschouw te nemen, te peilen hoe het ermee staat. Om daarna Zijn gericht en oordeel uit te voeren. De vraag kan gesteld of er wel een door Elohim zelf geautoriseerd Godsbeeld bestaat? Dus een Godsbeeld of voorstelling die door Hemzelf goedgekeurd is als zijnde echt. Bezit het Christendom zoiets? Nee, niemand heeft een dergelijk bezit. De Godheid heeft géén expliciet beeld van Zichzelf aan ons gegeven. Hij is Geest, en van het geestelijke is geen voorstelling te maken. Wanneer wij een Godsbeeld maken vanuit de subjectieve ervaringen van mensen, die dus producten zijn van onze voorstellingen, is het een eigen brouwsel. Dan is God het product van onze inbeelding. Dat noemt men dan algemeen “geloofsvoorstellingen”. Echter, wanneer geloven niets anders en of meer is dan het voor-waar-houden wat ánderen niet voor-waar-houden, en wat wij aan voorstellingen maken, is het een armzalig iets.

Het beeld dat de christenen van Jezus (Jesjoea) hebben is niet minder romantisch/mythologisch en bezijden de werkelijkheid dan het beeld wat zij van de Godheid hebben. Algemeen denkt men slechts aan een “zoete lieve Jezus”, die voor de zonde betaalde, opdat wij vrijuit konden gaan. Degenen die Hem vermoordden waren slecht, maar de christenen zijn ‘goed’.

Wanneer wij luisteren naar de mensen dan heeft men het er altijd over dat het vroeger zoveel beter was dan nu. Vroeger, ja toen hadden de christenen nog veel licht, nu is het duister. De mensen zouden eveneens beter zijn geweest dan nu.

Bij onze speurtocht naar de werkelijke Jezus gaat het ons in de eerste plaats niet om de historische Jezus, noch om de vraag of Hij werkelijk heeft bestaan bespreken wij elders. Tevens gaat het ons niet om de vraag of de Evangelisten (inclusief het evangelie van Thomas) ons wel de échte woorden van Jesjoea hebben doorgegeven. Het gaat ons om de waarheid van de woorden zelf, om de geest die eruit spreekt. De zoektocht naar de historische Jezus heeft al heel wat christelijke dogma's en geloofsstellingen ter discussie gesteld en doen wankelen.

Zelf heeft Jesjoea niet geschreven, dan eenmaal in de aarde bij de overspelige vrouw. Wat wij van de evangelisten en apostelen hebben, is pas ontstaan ongeveer 40 tot 70 jaar na Zijn dood. Wat wij aan geschriften bezitten van Zijn volgelingen, is bekend dat velen Hem niet eens persoonlijk hebben gekend, zo ook Paulus niet. Zij zagen in Hem een geestelijke realiteit, waaraan zij Goddelijke eigenschappen toeschreven. Dat dit na enige honderden jaren uit zou monden in geloofsbelijdenissen als die van Nicea, was te voorzien. Ook in die tijd heerste er veel onvermogen de Bijbel begrijpend te lezen, temeer vanwege de mythevorming rond Jesjoea.

Toen Jesjoea aan Zijn discipelen de vraag stelde wat de mensen van Hem dachten wie Hij was, en ook aan hen een antwoord ontlokte, zou Hij verbaasd hebben opgezien wanneer zij b.v. hetzelfde zouden hebben gezegd wat in de geloofsbelijdenis van Nicea (in 325 na Christus opgesteld onder voorzitterschap van keizer Constantijn) over Hem wordt gezegd. Hierin zou Hij Zichzelf niet hebben herkend!

Feit blijft dat Jesjoea voor de meeste christenen de grote onbekende is, en dat was Hij zelfs voor Zijn eigen discipelen, die Hem soms voor een spook aanzagen.

Uit een verhaal van J. Anklaar Larsen over Martha en Maria het volgende:
*"Op een dag kwam een zekere Nyeland bij Maria binnen en vroeg haar wat zij dacht van de Christus. Zij zei toen dat Hij de Verlosser der wereld was. Hierop begon Nyeland in zichzelf te overleggen, daar hij niet de moed had haar de volgende vraag te stellen. Maar ineens kwam zijn vraag er toch uit, n.l.: **Maria, gesteld eens dat Hij nooit heeft geleefd?***

*Toen antwoordde Maria rustig en kalm: Dan is Hij juist de Verlosser der wereld. Want dán is Zijn gestalte een afspiegeling van onze eigen geest. Dan is het de mensheid zelf, die haar doel begrepen heeft en de weg, de waarheid en het leven verenigd heeft tot één gestalte, die aanschouwelijk is voor onze ogen!!!! Misschien heeft Hij geleefd, misschien niet. Dat is **niet** beslissend. Maar zál Hij leven? Dat is beslissend. Want dit zal het onderscheid zijn tussen de mensen. Zij, in wie de eeuwigheidsdrang onuitroeibaar is, in wier natuur het tijdelijke en eeuwige tot elkaar aangetrokken worden om zich te verenigen; voor hen zal de Jezusgestalte altijd een zon zijn, die schijnt en warmte geeft. Zij zullen dan ook niet lang in staat zijn er aan te twijfelen, dat Hij geleefd heeft!"*

Wat is de werkelijkheid?

Wanneer we nagaan dat het leven van Jesjoea één permanente overtreding vormde van de joodse wetten en een gedurige confrontatie met de autoriteiten, moet Hij wel ánders zijn dan de voorstellingen die men van Hem maakt. Jesjoea probeerde niet het joodse geloof te reformeren, want Zijn leer kon op geen enkele wijze met de Rabbijnse traditie in overeenstemming worden gebracht. Hij achtte het onbegonnen werk om deze blinden, die meenden te zien, het ware licht te geven. De nieuwe wijn welke Hij bracht diende niet in de oude wijnzakken te worden opgeslagen. Dat zou verspilling betekenen. Hij hield Zich volkomen aan de Thora, maar niet aan datgene wat de joden ervan gemaakt hadden, meer dan 600 voorschriften en menselijke regels.

Vandaar dat men Hem openlijk beschuldigde van Godslastering en sabbatsschending, zie Johannes 9:16,34 en Marcus 14:64.

Hij at men mensen die in de ogen der religieuze leiders onrein waren, hoeren en tollenaars, Samaritanen en onreinen, Marcus 2:16. Ook vastte Hij niet, 2:18. Over het reinheidsprincipe straks meer.

Hij bracht zelfs het hele joodse volk in gevaar, volgens Kajafas, Mattheus 26:4, Johannes 11:50.

Hij betwistte echter niet de Thora, maar de traditie en overleveringen, die geboden van mensen zijn, Marcus 7:7.

7 Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden zijn der mensen;

8 Want, nalatende het gebod Gods, houdt gij de inzettingen der mensen, als namelijk wassingen der kannen en drinkbekers; en andere dergelijke dingen doet gij vele.

Hij noemde het dan ook "Uw Wet", Johannes 8:17, 10:34-35. Over het religie-principe eveneens straks meer.

Hij stelde de tempel en heilige tijd discutabel, doordat Jahweh daar reeds lang weg was, Ezechiël 10:4. Onomwonden zei Hij dat men God niet kon lokaliseren in een stenen of andersoortig gebouw, de Tempel. Dus ook niet in de latere kerken en kathedralen, die men "Godshuizen" is gaan noemen. Er is géén sacrale ruimte op aarde, dan alleen het hart van de mens, dat verslagen van geest is, Marcus 22:5. De geestelijken beweerden God te kunnen lokaliseren in de door hen ontworpen en gebouwde ruimten.

De Messiaanse hoop werd door Hem ondermijnd en te kijk gezet, zie .Mattheus. 22:42 *En zeide: Wat dunkt u van den Christus? Wiens Zoon is Hij? Zij zeiden tot Hem: Davids Zoon.*

43 Hij zeide tot hen: Hoe noemt Hem dan David, in den Geest, zijn Heere? zeggende: 44 Jahweh heeft gezegd tot Mijn Eloah: Zit aan Mijn rechter hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten.

45 Indien Hem dan David noemt zijn Eloah, hoe is Hij zijn Zoon?

46 En niemand kon Hem een woord antwoorden; noch iemand durfde Hem van dien dag aan iets meer vragen.

Hij gaf te kennen een geheel ándere kijk te hebben op de Wet, op de Godheid, de mens en de wereldorde. De Godheid was voor Hem geen verre extreme en externe God, maar een liefdevolle Vader die Zijn leven deelt met mensen.

Ook verzette Hij zich tegen de hoogmoed, tegen titels en rangen. Niemand is rabbi, heer of meester, Mattheus 23:8, Johannes 15:15.

Aangaande de Wet legde Hij de nadruk op de liefde als (her)nieuw(d) gebod, als nieuwe dimensie, Johannes 13:34. De Wet is liefde.

Deze generatie (dit geslacht) vergeleek Hij met spelende kleine kinderen op de markt, die elkaar plagen en verwijten toeroepen:

Lucas 7:31 En Jesjoea zeide: Bij wien zal Ik dan de mensen van dit geslacht vergelijken, en wien zijn zij gelijk?

32 Zij zijn gelijk aan de kinderen, die op de markt zitten, en elkander toeroepen, en zeggen: Wij hebben u op de fluit gespeeld, en gij hebt niet gedanst; wij hebben u klaagliederen gezongen, en gij hebt niet geweend.

33 Want Johannes de Doper is gekomen, noch brood etende, noch wijn drinkende; en gij zegt: Hij heeft den duivel.

34 De Zoon des mensen is gekomen, etende en drinkende, en gij zegt: Ziet daar, een Mens, Die een vraat en wijnzuiper is, een Vriend van tollenaars en zondaren.

35 Doch de wijsheid is gerechtvaardigd geworden van al haar kinderen.

Op deze wijze werd de tegenwoordige generatie op haar nummer gezet en op haar fouten gewezen. Dat was niet bepaald prettig.

Over familierelaties deed Hij niet sentimenteel, zie Lucas 8:19. Over het familie-principe ook straks meer.

De zonde vergeven was in de ogen der geestelijken een onvergeeflijk kwaad, want dat kon volgens hen alleen Elohim doen, Lucas 7:49. Zij meenden dat Jezus zich iets aanmatigde wat ongeoorloofd was, een doodzonde zou zijn. Toch weigerde Hij zichzelf “goed” te laten noemen, Marcus 10:17 ¶ *En als Hij uitging op den weg, liep een tot Hem, en voor Hem op de knieën vallende, vraagde Hem: Goede Meester! wat zal ik doen, opdat ik het eeuwige leven beerve?*

18 En Jezus zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed, dan Een, namelijk God.

Hij nam deel aan het leven der mensen. Wel leefde Hij in vertrouwen en volkomen zelfovergave, los van alle vertrouwen in Zichzelf. Immers, juist de zelfgerichte mens is bang voor de dood, maar hij die zichzelf heeft losgelaten is onbevreesd. Zodra wij ons leven verliezen, ons van eigen ik ontdoen, (dat is onze ziel verliezen volgens de SV) zijn we onsterfelijk.

Zelf zegt Jesjoea nergens dat Hij God (Elohim) is.

Hij getuigt de Zoon des mensen te zijn, onderworpen aan de Vader, Mattheus 27:42, de Gezondene, de Bode, Marcus 12:6, Lucas 13.

Hij kon alleen datgene doen wat Hij eerst de Vader had zien doen, Johannes 5:19, 12:45-49. Daarom volbracht Hij de wil des Vaders.

De Vader is Zijn meerdere, het Hoofd, 1Cor. 11:3.

Jezus maakte ons de Vader bekend die algeheel verschilde van de goden der Joden, der Grieken, Romeinen en Egyptenaren, maar ook die heel veel verschilt van de God der christenen.

Hij laadde de haat van de gehele wereld op zich, omdat Hij openlijk zei dat de werken van de wereldbewoners boos waren, Joh.7. Het is voor ons mensen niet zo heel prettig altijd op de vingers te worden getikt als er iets wordt gedaan dat niet door de beugel kan.

Jezus en de politiek

Had Jesjoea iets met politiek vandoen?

Om de vraag te beantwoorden dienen wij vooraf te weten wat wij onder “politiek” verstaan. Gaat het ons alleen om regerings-politiek? Nee, er is meer. Polis in het Grieks is stad. Politiek is dus zoiets als het vormgeven van een stad, het inrichten van het gemeenschapsleven. In de ruimste zin van het woord is politiek het vormgeven van het gemeenschapsleven in een

stad, dan wel in een land of landstreek. In engere zin was Jesjoea niet politiek, daar Hij zelf geen regeermacht op aarde zocht of nastreefde. Wel daagde Hij de bestaande sociale orde uit en stond een alternatieve maatschappijvisie voor, n.l. van het Koninkrijk van Elohim.

JHWH is de Bevrijder en Verlosser van Israël. Israël werd steeds belaagd in haar vrijheid, geknecht en onder het slavenjuk gebracht; niet alleen in Egypte, maar ook daarna door omliggende koningen, door het rabbinisme, door de wereldrijken, en tenslotte door het laatste Wereldrijk, zoals in Daniël beschreven wordt, het Grote Babylon of Britse Imperium.

Of we het zien of niet, de twaalf stammen Israëls die nog steeds in de verstrooiing zijn, en voornamelijk in West Europa vertoeven, zijn totaal geknecht door de politieke systemen van de wereldmachthebbers, van de geest van Babylon, van de elitairen. Deze stammen af van de Nefilim uit Genesis 6, de “Zonen van Elohim” die hun standplaats niet hebben bewaard, de gevallen engelen. Zij hebben zich vermengd overwegend met het nageslacht van Kaïn en Ezau. Bevrijding van Zijn volk en knechten is dan ook het voorname punt waar het in de eindtijd Jahweh om gaat. Niet alleen bevrijding uit de politieke systemen, maar ook uit de sociale Babel-systemen, en uit de dogmatische systemen van theologen, etc..

In Zijn dagen stelde Jesjoea weinig of geen belang in de politieke kwesties. Hij verwachtte spoedig het oordeel van Elohim d.m.v. een bovennatuurlijk ingrijpen. Wel kwam Hij dikwijls in botsing met de politici en geestelijken. Vooraf dienen wij te weten hoe de wereld er ten tijde van Zijn omwandeling uitzag indien er sprake kan zijn van een historische Jezus, en hoe de sociale- en politieke toestand toen was. Daaruit zullen wij zien dat Jesjoea metterdaad wel een soort “politieke-figuur” was, een “sociaal-politiek” criticus.

Palestina was ten tijde van Jesjoea een boerensamenleving, agrarisch gericht. Wij leven momenteel in een industriële samenleving, die nogal wat verschilt van een niet-gemechaniseerde boerensamenleving. De mensen bewerkten toentertijd allemaal zelf het land, totdat er steden kwamen waarin machtshebbers zich centraliseerden. Deze elite nam een overheersende positie in en bepaalde de economie. Zij onteigenden land, wat in feite aan Elohim toekwam, Die aan elke Israëliet een stuk land had toebedeeld in pacht. De elite nam de plaats van God in, doordat zij zich als afstammelingen van de goden geplaatst voelden bóven de arbeidersklasse. Zij werden de regerende klasse, die geen vuile handen maakten, maar wél

het gehele landbouwbeleid in handen hielden. De kloof tussen de boeren en elitairen was groot, breed en diep. Er was een fikse sociale ongelijkheid ontstaan. De elite leefde als parasieten op de boeren en hun inkomsten. De boeren werden door de elite geëxploiteerd via landpacht en belastingen. Via landconsolidaties verwierf de elite steeds meer grond om te verpachten, om daarna de boeren tegen uiterst geringe betaling voor zich te laten werken. Roger Garaudy zegt hiervan dat *“de minderheid zich verrijkt via de meerderheid, die daardoor steeds armer wordt. Geen enkele godsdienst/wijsheid kan deze tendens aanvaarden”*.

Dat is nu zo, en het was vroeger ook reeds het geval. Lees eens Amos 5.

De belastingen vormden een hoofdbron van inkomsten voor de elite. Op die manier kwam de opbrengst van het land voor ongeveer tweederde naar de stad toe, waar ongeveer 10% van de bevolking (de elitairen) leefde. De overige 90% moest in armoë leven van het overige eenderde deel. Samuel had het volk Israël reeds voorgehouden dat een eventuele koning of heerser veel van hun inkomsten zou opeisen. Ondanks deze waarschuwing wilde het volk toch een koning hebben. En, ze kregen een koning. Saul!

In de steden waar de heersende klasse der elite woonde vormde zich een volksgemeenschap, bestaande uit ambtenaren, stadsbestuur, militairen, geestelijken, belastinginners, klerken, wetgeleerden, etc.. In de tijd van Jesjoea leek de priesterklasse meer op een handelsinstelling dan op een geestelijke stand. De tempel-handel floreerde en de priesters waren schatrijk. De priesters waren overwegend Edomieten. Men had van het Huis des Vaders een moordkuil gemaakt. De sociale onrechtvaardigheid was groot, en het waren de profeten die zich hiertegen af hebben gezet, fel en dringend. Wanneer dus de profeten Israël aanklaagden, was het in feite bestemd voor de 10% elite in de steden, niet zozeer voor de 90% boeren en handwerkslieden! Let daar goed op!

Ten tijde van Jesjoea was Israël duidelijk een tweeklassen-samenleving. Wij kennen in die samenleving enerzijds de onderdrukte boerenstand, en anderzijds de overheersende elite. Deze elite was verantwoordelijk voor de sociale misstanden, voor alle onrecht en onderdrukking. Er is helaas nog weinig of niets in deze verhouding veranderd. Ook nu leven wij in een samenleving waar een regerende klasse van elitairen boven ons staat. Er is momenteel wel een middenstandklasse bij gekomen. Deze klasse willen de Illuminaten echter weer snel opheffen.

In Judea woonde voornamelijk de elite in Jeruzalem, de aristocratie van het Herodiaanse hof, met de heersende hogepriesterlijke families, van Edom afkomstig. Daar baadde men in grote weelde. Zij hadden het grootste deel van alle land in eigendom, wat werd verpacht.

Het Romeinse bestuur eiste een oogstbelasting van 12½ procent, Herodes eiste ongeveer 20%, en de geestelijke stand eiste 10%, gebaseerd op de Thora, de tienden. In totaal betaalden de boeren ongeveer 30 tot 35% aan inkomstenbelasting, plus de landpacht, wat neerkwam (cumulatief) op ongeveer 60% tot tweederde van de opbrengst. De boeren brachten dit tweederde deel meestal in natura naar de steden, of de belastinginners haalden het op. De uitspraken van Jesjoea dienen wij tegen deze achtergrond te bezien, zeker wanneer Hij ageert tegen de rijken en het voor de armen opneemt. De armen zijn de onderdrukten, de uitgemolken boeren. De rijken zijn de stads-elite, de niet-producerende klasse. Armoë was hier niet het gevolg van wanbeleid of tegenslagen, maar van uitbuiting. De elite diende de Mammon, Lucas 16:13. Voor de boeren bestond er geen keuze tussen God-dienen en of de Mammon dienen. Het gold hier alleen de rijken, en aan hun adres is de aanklacht gericht. Vele uitspraken van Jezus (Jesjoea) dienen wij steeds te zien in het licht van het boerensamenlevingsmodel, waar grote uitbuiting heerste. De Schriftgeleerden die een soort beambten der elite waren kregen er dikwijls ongenadig van langs, zie Marcus 12:38-40.

38 *En Hij zeide tot hen in Zijn leer: Wacht u voor de Schriftgeleerden, die daar gaarne willen wandelen in lange klederen, en gegroet zijn op de markten;*

39 *En de voorgestoelten hebben in de synagogen, en de vooraanzittingen in de maaltijden;*

40 *Welke de huizen der weduwen opeten, en dat onder den schijn van lang te bidden. Dezen zullen zwaarder oordeel ontvangen.*

Niet de boerenbevolking, maar de elite, met name de Sadduceeën waren het die verantwoordelijk zijn voor de moord op Jesjoea. Hij verstoorde in hun ogen de gevestigde orde van het “bevoegd gezag”. De Sadduceeën kan men onmogelijk representatief stellen voor het gehele volk. Duidelijk is dat Jesjoea de zijde koos van de onderdrukten, hoewel hij niet aan een soort boerenopstand leiding had willen geven. Hij uitte felle maatschappijkritiek en gaf een duidelijk concept van een nieuwe maatschappijvorm.

De elite vormde een mannengroep, patriarchaal. Ook daartegen heeft Jesjoea zich fel gekeerd.

Jesjoea en het reinheidsprincipe

De samenleving ten tijde van Jesjoea was een reinheidssamenleving, d.w.z. een samenleving waarin men op overdreven wijze zich richtte op rein en onrein en dat uit wist te buiten. Rein en onrein kan zien op mensen, beesten, oogsten, goederen, zaken, groepen, gedragingen, etc.. In onze Westerse samenleving kijken wij heel anders tegen de reinheid aan. Wij zien de reinheid meer als een kwaliteit, en vandaar dat wij de disputen tussen Jesjoea en de Farizeeën niet zo interessant vinden. Voor de Farizeeën en elite waren de reinheidskwesties van buitengewoon belang, want daaraan waren hun inkomsten gekoppeld. De reinheid stond centraal in hun leven en denken. Dat is niet zo heel vreemd, doordat eerst de tabernakel en later de tempel in Israël gezien werd als dé heilige plaats bij uitstek. Die reinheid voerde men op extreme wijze door, zodat het tot politiek werd, waarbij het lang niet meer ging om de innerlijke reinheid of vroomheid, zie *Mattheüs 23:25 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden, want gij reinigt het buitenste des drinkbekers, en des schotels, maar van binnen zijn zij vol van roof en onmatigheid.*

Jeruzalem waar de tempel stond, met daarin het Heilige der Heiligen vormde in Israël het landelijk middelpunt van de reinheids-landkaart. Daar was de Thora, en daar waren de “heilige geschriften”. En daarbij, Israël moest een heilige natie zijn, Leviticus 19:2.

2 *Spreek tot de ganse vergadering der kinderen Israëls, en zeg tot hen: Gij zult heilig zijn, want Ik, de HEERE, uw God, ben heilig!*

Rechtvaardigen werden tot de reinen gerekend, en zondaren tot de onreinen. Ziekend, melaatsen, heidenen, Samaritanen, etc., werden tot de onreinen gerekend, en zeker ook de vrouwen tijdens hun menstruatieperiode. De reinheidskwestie vertoonde alzo een sociaal-politiek karakter, daar de geestelijke stand en de regerende klasse op de bovenste trede van de ladder werd geacht te staan. Hoewel het verboden was volgens de Thora dat de priesters (de stam Levi) en hun familie landeigendom zouden bezitten, werd daarmee de hand gelicht, daar zij juist de grootgrondbezitters waren in de tijd van Jesjoea’s omwandeling. Zij waren de landheren en de boeren de landarbeiders. Het is vanzelfsprekend dat landarbeiders met hun vuile handen nooit konden geraken tot de hoogte op de reinheidsladder van de elite, die nooit hun handen vuil maakten. De schare die de wet niet kende was in hun ogen vervloekt. Reinheid was alzo

uitgegroeid tot de ideologie der elite, waarmee men de gevestigde orde legitimeerde. De aanwezigheid van de elite en geestelijke stand verkreeg hiermee een Goddelijk karakter, een bovennatuurlijke glans. Van de reinheidswetten had men een systeem vervaardigd, waarvan hun inkomsten afhankelijk waren. Het ging bij de belastingen vooral om de reinheid, want dat leverde geld op. Dat is vandaag de dag nog netzo, zie hoeveel milieubelastingen er zijn. Alle landbouwproducten waarover niet de tienden waren betaald golden voor onrein. Daarmee zaten de boeren in de houdgreep. De boeren konden geen kant meer op om iets te onttrekken voor zichzelf zonder dat de elite daar weet van had. Boeren die zich niet hielden aan de reinheidswetten werden onrein verklaard en vielen onder een boycot. Men kon op geen enkele wijze onder het betalen van belastingen uitkomen. De reinheidspolitiek was de ideologie-vlag der elite waarmee zij de lading dekten.

De Farizeeën leefden in een schijnwereld en waren vreselijk benauwd voor de werkelijkheid. Zij gaven altijd voor een ánder te zijn dan ze in werkelijkheid waren. Dat is camouflage, vertoon en schijn. Van buiten wel mooi, aan de witgepleisterde graven gelijk, maar van binnen vol roofzucht. *Mattheüs 23:27 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij zijt den witgepleisterden graven gelijk, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen zijn zij vol doodsbeenderen en alle onreinigheid.*

Zij namen de eer van mensen en lieten zich door de mensen verheerlijken, zie Lucas 14:7-11 en 16:14-15.

Jesjoea heeft duidelijk aangetoond dat het bij de reinheid niet slechts om de buitenkant gaat, maar veeleer om het hart van de mens, zie Mattheus 5:8, Markus 7:1-5, Lukas 11:37-41.

Jesjoea doorbrak het reinheidstaboe en kwam in aanraking met zondaren, melaatsen, met de man die tussen de graven vernachtte en bij de zwijnen zat. Ook kwam Hij in heidense landstreken die als onrein golden, en Hij liet Zijn discipelen met ongewassen handen eten.

De Jezus-revolutionair

Tegen de achtergrond zoals wij hiervoor afschilderden dienen wij het optreden van Jesjoea te zien. Immers, waarom was (of werd) Hij arm? Iedere Israëliet moest immers vanwege zijn geboorte een stuk grond toebedeeld hebben. Waarom werkte Hij niet gewoon op het land en

betaalde de belastingen? Waarom liep Hij “werkloos” rond, levend van niets en nog wat? Welnu, Zijn leven was één groot protest tegen de maatschappelijke gang van zaken. Hij werd arm om Israël te verlossen uit de handen der elite-parasieten. Doordat Hij arm was kón men niets van Hem plukken. De “zonen van Israël” dienden vrij te zijn, zie *Mattheus 17:24 ¶ En als zij te Kapernaum ingekomen waren, gingen tot Petrus die de didrachmen ontvingen, en zeiden: Uw Meester, betaalt Hij de didrachmen niet?*

*25 Hij zeide: Ja. En toen hij in huis gekomen was, voorkwam hem Jezus, zeggende: Wat dunkt u, Simon! de koningen der aarde, van wie nemen zij tolleren of schatting, van hun zonen, of van de vreemden? 26 Petrus zeide tot Hem: Van de vreemden. Jezus zeide tot hem: **Zo zijn dan de zonen vrij.***

27 Maar opdat wij hun geen aanstoot geven, ga heen naar de zee, werp den angel uit, en den eersten vis, die opkomt, neem, en zijn mond geopend hebbende, zult gij een stater vinden; neem dien, en geef hem aan hen voor Mij en u.

Hij liet Petrus in vreemde valuta betalen, als protest. De stater uit de bek van de vis was Grieks. Hij rekende Zich kennelijk tot de verstrooide Grieken, d.w.z. tot de twaalf stammen Israëls in de verstrooiing. Zijn houding vormde mede één grote aanklacht tegenover het politiek/maatschappelijk leven der joden in Israël, waartegen Hij fel ageerde en opriep zich ervan te bekeren, zie *Luk.5:31 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Die gezond zijn, hebben den medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn.*

32 Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar zondaren tot bekering.

De zaligsprekingen dienen wij in dit licht te zien, dat de armen zalig waren, etc.. De armen werden uitgebuit, maar dat kon niet altoos voortduren. De rollen zouden worden omgekeerd. Wee U gij rijken, zie Lucas 5:24. Die meenden te zien, werden door Hem voor blind gehouden. Dat vond men het toppunt van arrogantie. Niet dat Hij het rijk-zijn op zich veroordeelde, want ook Abraham was zeer rijk. Hij veroordeelde de wijze waarop de rijkdom werd verkregen en de manier waarop men ermee omging.

De betaling van tienden aan de priesters werd door de boeren waarschijnlijk niet langer als normatief gezien, daar de priesters geen landeigendommen mochten hebben, laat staan deze exploiteren. De priesters waren grootgrondbezitters geworden en nu kwamen de tienden hun niet langer toe. Evenwel hadden de boeren weinig of geen speelruimte om onder de belastingen uit te kunnen komen.

De belastingen moesten betaald worden met in Tyrus geslagen sikkels, die bekend stonden om hun hoge zilveragehalte en uitstekende kwaliteit.

Jesjoea en familiebetrekkingen

De patriarchale structuur van de samenleving werd kenbaar in de familiekringen. Anders gezegd, vanuit de familie waar het patriarchale overheerste, werd de gehele samenleving ermee doortrokken. Alleen de mannen waren de gezagsdragers. De vrouwen waren niet in tel. De familie vormde een economische eenheid, wat aan de vrouwen de enige zekerheid verschafte van welzijn. Dus hield de vrouw zichzelf wel in om niet uit de familie verstoten te worden. In deze families had de vader een soort absolute macht en waren de vrouwen slavinnen. Vrouwen werden voor dom gehouden. Zij zouden niet over wets-aangelegenheden kunnen oordelen zoals de mannen.

Jesjoea had een geheel andere kijk op de vrouw en de familie. Hij riep zelfs op om desnoods buiten de familie te treden, dus de waarborg van zekerheid te verlaten. Zie Lucas 18: 29 *En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg ulieden,*

dat er niemand is, die verlaten heeft huis, of ouders, of broeders, of vrouw, of kinderen, om het Koninkrijk Gods;

30 Die niet zal veelvoudig weder ontvangen in dezen tijd, en in de toekomstige eeuw het eeuwige leven.

Deze uitspraak van Jesjoea mogen wij niet verklaren alsof Jahweh op de eerste plaats komt en daarna pas de familie. Nee, het gaat hier om de patriarchale instelling van de familie en de daaraan verbonden economische zekerheid. Juist vanuit deze familiesituatie begon de onderdrukking in Israël. Het machtsmisbruik in de familie vormde de bron van onrecht. Zo zijn het ook heden ten dage nog de 13 families der Illuminati die de wereldmacht in handen trachten te krijgen. Daaruit vandaan ontstaat de grote verdrukking in deze wereld. Binnen de families speelt men elkaar altijd de bal toe om op voorname posten te komen, waar de meesten ongeschikt voor zijn. In de patriarchale familie ontleende de vrouw haar identiteit aan de man.

In het Oosten bestond zoiets als “tafelgemeenschap”, een gebruik om gezamenlijk te eten, waaraan de reinheidskwestie vastzat. Vandaar de vele gesloten tafelgemeenschappen in die tijd. Dat de Farizeeër Simon (zie Lucas 7) Jesjoea genodigd had aan zijn tafel moet een bijvoegsel hebben gehad. Juist dáár kwam een zondares binnen en maakte met haar tranen de voeten van Jesjoea nat en droogde deze af met haar haren. Hé, dacht Simon, indien Hij een profeet zou zijn, zou Hij wel weten dat deze vrouw een zondares was -dus een onreine- waarmee Hij niet in aanraking mocht komen. Jesjoea liet Zich door onreinen aanraken, en werd daardoor niet onrein, maar wie Hem aanraakte werd zélf gereinigd. Hij negeerde niet de reinheid, maar bestreed de vroomheidspolitiek die men ervan had gemaakt. Dat Jesjoea wel terdege op reinheid stond, blijkt uit Zijn optreden in de Tempel. De Tempel was sterk verontreinigd, vanwege de tempelhandel. Het ging hierbij vooral om de woekerprijzen die men voor de offerdieren liet betalen, plus de hoge wisselkoersen die men berekende, Markus 11:15-16. De Tempel was geworden tot een plaats van economische uitbuiting, geleid door de regerende klasse, gebaseerd op de reinheidsideologie welke wortelde in een eigen uitleg van de Thora. De tempelreiniging was dan ook een actie van Jesjoea tegen het heersende reinheidsstelsel van de elite, die er smerig veel geld aan overhield. Tevens vormde dit stelsel een bron van economische en politieke onderdrukking.

Jesjoea wilde op déze wijze geen offerdienst, maar barmhartigheid! Het doel van Zijn prediking was niet om de gevestigde orde te reformeren. Nee, er moest een totale vervanging komen, n.l. het Rijk van Elohim, wat een geheel nieuwe sociale orde is. Hij kende de elite dat ze onverbeterlijk was, onbekeerlijk van hart.

Jesjoea tegenover de religie

Heel Jesjoea's optreden is er op gericht de mensen los te maken uit de donkerte van het traditionele kerkelijk denken. Hen vrij te maken uit de gevangenis van hun eigen religieuze systemen. Zijn doel was: bewustmaking. Hij maakte de mensen bewust dat ze slaven waren, gevangenen van systemen die alleen gebaseerd waren op menselijke regelgeving. Alleen zij die zich bewust zijn van hun gebondenheid zullen naar vrijheid verlangen en ervoor willen vechten.

Bijna onmogelijke eisen stelde Hij aan de rijke jongeling, n.l. om álles weg te geven, om alsdan een schat in de hemel te verkrijgen. Niet eentiende deel, niet de helft, nee, álles weggeven. Zie *Mattheüs 19:21 Jezus zeide tot hem: Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, volg Mij.*

Marcus 10:21 En Jezus, hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem: Een ding ontbreekt u; ga heen, verkoop alles, wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, neem het kruis op, en volg Mij.

Lucas 12:33 Verkoopt hetgeen gij hebt, en geeft aalmoes. Maakt uzelven buidels, die niet verouden, een schat, die niet afneemt, in de hemelen, daar de dief niet bijkomt, noch de mot verderft.

Dit was hét probleem van die rijke jongeling, maar niet van elke rijke, daar Abraham, David, etc. eveneens rijk waren.

Met zulke eisen te stellen hou je weinig of geen vrienden over, vrienden die op hun goed en rijkdom hun vertrouwen stellen. Zelf hield Hij de rijken het goede voorbeeld voor ogen door er een bijna onmogelijke leefwijze op na te houden, te leven zónder materiële voorzieningen en vooruitzichten. Hij baseerde Zijn leven niet op normale aardse "zekerheden". De vossen hadden hollen, maar Hij had zelfs geen kussen om het hoofd op te doen rusten.

Betekenis voor nu

Er is geen nieuws onder de zon, en wat geweest is, is nu. Vandaag de dag heerst nog dezelfde ongelijkheid in de wereld als vroeger, met dezelfde

systematiek die toegepast wordt door de elite om de bevolking te overheersen via macht en gezag, via belastingen en regelgeving. Dat is het grote Babel waaruit wij ons dienen terug te trekken. Wij mogen niet meewerken dit systeem in stand te houden. Niet dat we een revolutie voorstaan, maar wel dat wij een vlammend protest doen uitgaan, om de boze werken en slechte systemen te ontmaskeren. De boze werken worden topzwaar en zullen onder hun eigen last bezwijken. Daarin werken subversieve krachten, die zelfvernietigend zijn. De huidige systemen zijn - net als vroeger- gebaseerd op parasitisme, sociale ongelijkheid en uitbuiting via overheersing. Opeenhoping van rijkdommen van enkele rijken en de verarming van de armen, zo was het en zo is het momenteel, maar zo zal het niet blijven. Dát is de boodschap van het Evangelie van Jesjoea.

Het ware Licht schijnt in de duisternis. De duisternis heeft het echter niet kunnen uitblussen. Wie in Hem is, is een nieuwe schepping. Dan wordt alles weer rechtgezet wat door mensen en onszelf op de kop is geplaatst. Dan gaan we Hem volgen, zoals het werkelijk behoort. Dan leren wij van Hem dat JHWH zachtmoedig is en nederig van geest. Hij zal ons overwinning en rust geven! Zijn Rijk is en komt. Hem zij de glorie!